

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN KESKUSPANKKI

Suositus neuvoston asetukseksi Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia annetun asetuksen (EY) N:o 2532/98 muuttamisesta

(EKP/2014/19)

(Euroopan keskuspankin esittämä)

(2014/C 144/02)

SELITYSOSA

I JOHDANTO

Euroopan unionin neuvosto hyväksyi 23 päivänä marraskuuta 1998 neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98⁽¹⁾. Ottaen huomioon monivuotinen kokemus asetuksen (EY) N:o 2532/98 soveltamisesta Euroopan keskuspankin (EKP) toimivallan eri aloilla sekä se tosiasia, että EKP:n valtuuksia määrätä seuraamuksia on laajennettu neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013⁽²⁾, olisi tarpeen harkita asetuksen (EY) N:o 2532/98 muuttamista. Tätä tarkoitusta varten on noudatettava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 129 artiklan 4 kohdan mukaista menettelyä.

II YLEISET HUOMIOT

Asetuksella (EU) N:o 1024/2013 sille annettujen tehtävien hoitamiseksi EKP voi sanotun asetuksen 18 artiklan mukaan määrätä hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia ”jos luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tahallaan tai tuottamuksesta rikkovat unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säädösten mukaista vaatimusta, jonka osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä unionin lainsäädännön nojalla hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia”⁽³⁾ tai seuraamuksia ”jos EKP:n asetuksia tai päätöksiä rikotaan”⁽⁴⁾ (jäljempänä yhdessä ”hallinnolliset seuraamukset”). Yhteiseen valvontamekanismiin (YVM) liittyvien kansallisen lainsäädännön rikkomisten osalta toimivalta määrätä hallinnollisia seuraamuksia säilyy kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla, mutta ne saavat määrätä tällaisia seuraamuksia EKP:n suorassa valvonnassa oleville luottolaitoksille ainoastaan jos EKP pyytää niitä aloittamaan menettelyn tätä tarkoitusta varten.

Hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten määräämistä suoraan sovellettavan unionin lainsäädännön rikkomisen johdosta asetuksen (EU) N:o 1024/2013 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti koskevat periaatteet ja menettelyt on vahvistettu asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 sekä asetuksessa (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17)⁽⁵⁾. Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 18 artiklan 7 kohdan mukaan EKP voi määrätä seuraamuksia EKP:n asetusten tai päätösten rikkomisesta asetuksen (EY) N:o 2532/98 mukaisesti. Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 18 artiklan 4 kohdan mukaan EKP:n on sovellettava 18 artiklaa ”asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti, mukaan lukien tarvittaessa asetuksessa (EY) N:o 2532/98 olevat menettelyt”.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2532/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia (EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4). Euroopan keskuspankki on aikaisemmin antanut neuvostolle suosituksen EKP/1998/9 neuvoston asetukseksi Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia (EYVL C 246, 6.8.1998, s. 9).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁾ Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 18 artiklan 1 kohta.

⁽⁴⁾ Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 18 artiklan 7 kohta.

⁽⁵⁾ EKP:n asetus (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17), annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1).

Tätä taustaa vasten on erityisen tärkeää perustaa yhdenmukainen järjestelmä, joka koskee kaikkia asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisten valvontatehtävien hoitoon liittyviä EKP:n määräämiä hallinnollisia seuraamuksia.

Lisäksi asetuksen (EY) N:o 2532/98 tietyt säännökset eroavat asetuksen (EU) N:o 1024/2013 säännöksistä. Nämä erot koskevat erityisesti asetuksessa (EY) N:o 2532/98 vahvistettuja sakkojen ja uhkasakkojen enimmäismääriä, menettelysääntöjä ja vanhentumisaikoja.

Tästä syystä suositellaan seuraavia muutoksia asetukseen (EY) N:o 2532/98:

- a) Olisi lisättävä uusi 1 a artikla valvontatehtäviin liittyviin EKP:n määräämiin hallinnollisiin seuraamuksiin ja muihin kuin valvontatehtäviin liittyviin seuraamuksiin sovellettavien yleisten periaatteiden määrittämiseksi, ja niihin sovellettavien eri säännösten soveltamisalan täsmentämiseksi.
- b) Olisi lisättävä uusi 4 a – 4 c artikla koskien EKP:n valvontatehtäviään hoitaessaan määräämiä hallinnollisia seuraamuksia. Näillä uusilla artikloilla pyritään erottamaan toisistaan toisaalta järjestelmä, jota sovelletaan EKP:n valvontatehtäviään hoitaessaan määräämiin hallinnollisiin seuraamuksiin ja toisaalta järjestelmä, jota sovelletaan EKP:n määräämiin hallinnollisiin seuraamuksiin, jotka eivät liity valvontatehtävien hoitoon. Tarkoituksena on varmistaa, että EKP:n määräämiin seuraamuksiin valvonnan alalla sovelletaan yhtenäistä järjestelmää, ottaen huomioon myös asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 vahvistetut säännöt.
- c) Olisi tehtävä muita muutoksia sen varmistamiseksi, että asetuksen (EY) N:o 2532/98 2–4 artiklassa vahvistetut seuraamusten määräämistä koskevat periaatteet ja menettelyt ovat yhteensopivat niiden periaatteiden ja menettelyjen kanssa, jotka koskevat EKP:n asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisia valvontatehtäviään hoitaessaan määräämiä hallinnollisia seuraamuksia.

III ARTIKLOJA KOSKEVAT HUOMIOT

1 artikla – Määritelmät

Uhkasakon määritelmä

Uhkasakon määritelmää olisi muutettava kahdesta syystä. Ensinnäkin, asiaa koskevien unionin lainsäädännön⁽¹⁾ mukaisesti olisi selkeästi ilmaistava, että EKP voi käyttää uhkasakkoja ei ainoastaan rangaistuksena jatketusta määräysten rikkomisesta vaan myös yritysten pakottamiseksi noudattamaan EKP:n asetuksia tai päätöksiä. Lisäksi määritelmässä viitataan asetuksen (EY) N:o 2532/98 3 artiklan 1 kohdan toiseen alakohtaan. Koska EKP:n valvontatehtäviään hoitaessaan määräämiin seuraamuksiin olisi sovellettava erilaista päätöksentekomenettelyä, määritelmään olisi lisättävä viittaus tällaiseen menettelyyn.

Tämän seurauksena olisi muutettava myös seuraamusten määritelmää siten, että siitä poistettaisiin maininta uhkasakon määräämisestä ”määräysten rikkomisen johdosta”.

⁽¹⁾ Ks. esim. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 täydentämisestä Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen luottolaitoksille määräämiä sakkoja koskevien menettelysääntöjen osalta, mukaan lukien puolustautumisoikeuksia koskevat säännöt ja väliaikaiset säännökset 12 päivänä heinäkuuta 2012 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 946/2012 4 artiklan toinen alakohta (EUVL L 282, 16.10.2012, s. 23); OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppattietorekistereistä 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 66 artiklan 1 kohta (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1); sakkoja ja uhkasakkoja koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti 16 päivänä heinäkuuta 2012 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 646/2012 16 artiklan 1 kohta (EUVL L 187, 17.7.2012, s. 29); luottoluokituslaitoksista annetun asetuksen (EY) N:o 1060/2009 muuttamisesta 11 päivänä toukokuuta 2011 annetun asetuksen (EU) N:o 513/2011 36 artiklan b kohdan 1 alakohta (EUVL L 145, 31.5.2011, s. 30); yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 91/670/ETY, asetuksen (EY) N:o 1592/2002 ja direktiivin 2004/36/EY kumoamisesta 20 päivänä helmikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 25 artiklan 1 kohdan b alakohta (EUVL L 79, 19.3.2008, s. 1); yrityskeskittymien valvonnasta (EY:n sulautuma-asetus) 20 päivänä tammikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 15 artikla (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1); perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 24 artikla (EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1).

*1 a artikla – Yleiset periaatteet ja soveltamisala***Soveltamisala**

Asetuksessa (EY) N:o 2532/98 vahvistetaan Euroopan keskuspankin ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän perussäännön 34.3 artiklan mukaisesti ehdot, joiden mukaan EKP voi määrätä seuraamuksia EKP:n päätöksissä ja asetuksissa vahvistettujen velvoitteiden noudattamatta jättäneille yrityksille, mutta on otettava huomioon myös asetus (EU) N:o 1024/2013, johon sisältyy suuri määrä säännöksiä, jotka koskevat EKP:n valtuuksia määrätä hallinnollisia seuraamuksia valvontatehtäviensä hoidon yhteydessä. Vaikka asetuksen (EY) N:o 2532/98 säännökset koskevat periaatteessa kaikkia seuraamuksia, joita EKP voi määrätä EKP:n asetusten tai päätösten rikkomisesta, tietyt asetuksen (EY) N:o 2532/98 säännökset ovat ristiriidassa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 säännösten kanssa, jotka koskevat EKP:n valvontatehtävien hoitoon liittyvien seuraamusten määräämistä, ja siksi nämä säännökset olisi jätettävä soveltamatta tai ne olisi muutettava.

Julkistaminen

EKP:llä on oikeus julkistaa valvontatehtäviin liittyvien hallinnollisten seuraamusten määräämistä tai muihin kuin valvontatehtäviin liittyvien seuraamusten määräämistä koskeva päätös siihen katsomatta onko päätöksestä valitettu; näin ollen kaikkiin EKP:n päätöksiin sovelletaan samoja julkistamissääntöjä. Tällaiseen julkistamiseen liittyen EKP soveltaa unionin lainsäädäntöä, kansallisesta lainsäädännöstä ja sääntelystä riippumatta, ja näin ollen sen on otettava huomioon julkistamisen oikeasuhteisuus määrätyn hallinnollisen seuraamuksen tai muun seuraamuksen ankaruuteen nähden sekä julkistamisen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen.

*2 artikla – Seuraamukset***Velvoitteen noudattamatta jättäminen**

Asetuksen (EY) N:o 2532/98 2 artiklan 4 kohdassa viitataan kyseisen asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa vahvistettuun menettelyyn, jota ei tulisi soveltaa EKP:n valvontatehtäviin liittyvien hallinnollisten seuraamusten määräämiseen. Näin ollen olisi lisättävä viittaus 4 b artiklassa vahvistettuun päätöksentekomenettelyyn.

*3 artikla – Menettelysäännöt***Toimivalta aloittaa määräysten rikkomisesta johtuva menettely**

Olisi poistettava 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä oleva maininta siitä, että johtokunta on toimivaltainen aloittamaan määräysten rikkomisesta johtuva menettely, jotta EKP:llä olisi mahdollisuus määrittellä 6 artiklan 2 kohdan nojalla annetuin asetuksin, mikä EKP:n organisaation elin suorittaa väitettyä määräysten rikkomista koskevan tutkinnan. Johtokunnalla tulisi edelleen olla toimivalta hyväksyä seuraamuksen määräämistä koskeva päätös, jollei uudesta 4 b artiklasta muuta johdu.

Suhde kansallisen toimivaltaan

Olisi muutettava 3 artiklan 10 kohtaa siten, ettei siinä viitattaisi ainoastaan Euroopan keskuspankkijärjestelmälle uskottuihin tehtäviin, vaan myös EKP:lle perussopimuksen 127 artiklan 6 kohdan nojalla uskottuihin tehtäviin. Olisi muutettava 3 artiklan 10 kohdan viimeinen virke siten, että EKP:n uusi valvontatoimivalta otetaan huomioon.

4 a artikla – EKP:n valvontatehtäviään hoitaessaan määräämien seuraamusten enimmäismääriä koskevat erityiset säännöt

Niiden hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten enimmäismäärät, joita EKP voi asetuksen (EU) N:o 1024/2013 18 artiklan 1 kohdan nojalla määrätä suoraan sovellettavan unionin lainsäädännön rikkomisesta, ovat huomattavasti korkeammat kuin asetuksen (EY) N:o 2532/98 nojalla määrättävien seuraamusten enimmäismäärät. Tämä ero ei ole perusteltu, sillä EKP:n asetuksen tai päätöksen rikkomisen ei välttämättä vakavuudeltaan eroa suoraan sovellettavan unionin lainsäädännön rikkomisesta. Tästä syystä kaikkiin hallinnollisiin seuraamuksiin, joita EKP voi määrätä luottolaitoksille, joita se valvoo YVM:ssä, tulisi soveltaa samoja enimmäismääriä. Tästä syystä kaikkiin hallinnollisiin seuraamuksiin, joita EKP voi määrätä luottolaitoksille, joita se valvoo YVM:ssä, tulisi soveltaa samoja enimmäismääriä.

Tästä syystä 2 artiklan 1 kohtaa ei tulisi soveltaa hallinnollisiin seuraamuksiin, joita EKP määrää valvontatehtäviensä hoidon yhteydessä.

4 b artikla – EKP:n valvontatehtäviään hoitaessaan määräämiä seuraamuksia koskevat erityiset menettelysäännöt

Päätöksentekomenettely

Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 25 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan eriyttämisperiaate, jonka mukaan EKP hoitaa sille asetuksella (EU) N:o 1024/2013 annetut tehtävät erillään rahapolitiikkaan liittyvistä tehtävistään ja muista tehtävistään. Tämän artiklan mukaisesti olisi muutettava asetusta (EY) N:o 2532/98 siten, että siinä säädettäisiin valvonta-alan seuraamusten osalta päätöksentekomenettelystä, johon valvontaelin ja EKP:n neuvosto osallistuvat siten kuin asetuksen (EU) N:o 1024/2013 26 artiklassa säädetään. Tämä olisi myös linjassa Baselin pankkivalvontakomitean pankkivalvonnan ydinperiaatteiden (Core Principles for Effective Banking Supervision)⁽¹⁾ kanssa sekä vastaisi myös tarpeeseen varmistaa, että samat viranomaiset, jotka valvovat laitoksia, ovat myös toimivaltaisia määräämään niille seuraamuksia.

Oikaisumenettely

EKP:n neuvoston päätös määrätä hallinnollinen seuraamus valvonnan alalla voidaan käsitellä uudestaan oikaisulautakunnassa, edellyttäen että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö tekee uudelleenkasittelypyynnön päätöksestä, joka on osoitettu hänelle tai joka koskee häntä suoraan ja erikseen. Tästä syystä asetusta (EY) N:o 2532/98 olisi muutettava siten, että siihen sisällytetään hallinnollisten seuraamusten määräämisen valvonta-alalla osalta asetuksen (EU) N:o 1024/2013 24 artiklan mukaisesti uudelleenkasittelymenettely, johon valvontaelin osallistuu.

Tästä syystä 3 artiklan 1–8 kohtaa ei tulisi soveltaa valvontatehtävien hoitoon liittyviin EKP:n määräämiin hallinnollisiin seuraamuksiin.

4 c artikla – Valvonnan alalla määrättyjä hallinnollisia seuraamuksia koskevat erityiset määräajat

Määräajat

Määräajat joita sovelletaan EKP:n muihin tehtäviin kuin valvontatehtäviin liittyvien seuraamusten määräämiseen ja täytäntöönpanoon ovat käytännössä toimineet hyvin, erityisesti siksi, että kun kyseessä on esim. varantovelvoitteen, vakuuskelpoisuussääntöjen tai tilastoraportointivaatimusten rikkominen, vaadittava tutkinta on suhteellisen yksinkertainen. Koska valvonta-alalla väitettyjen rikkomisten tutkinta on monimutkaisempaa, tällä alalla toimivaltaan määrätä ja panna täytäntöön hallinnollisia seuraamuksia olisi sovellettava pidempiä määräaikoja kuin mitä sovelletaan muihin tehtäviin kuin valvontatehtäviin liittyviin seuraamuksiin. Tämä on myös linjassa kilpailusääntöjen rikkomista koskevien asetuksessa (EY) N:o 1/2003 vahvistettujen määräaikojen kanssa. Koska kaikkiin hallinnollisiin seuraamuksiin, joita EKP voi määrätä yrityksille valvonnan alalla, tulisi soveltaa samoja määräaikoja, siihen katsomatta, liittyykö hallinnollinen seuraamus EKP:n päätöksen tai asetuksen rikkomiseen tai suoraan sovellettavan unionin lainsäädännön rikkomiseen, 4 c artiklassa vahvistettuja määräaikoja olisi sovellettava kaikkiin hallinnollisiin seuraamuksiin, joita EKP määrää hoitaessaan valvontatehtäviään.

Näiden määräaikojen lykkäämisestä ja katkaisemisesta olisi säänneltävä vastaavasti, ottaen huomioon myös että valvonnan alalla määräysten rikkomisesta johtuva menettely saattaa olla samoja tosiseikkoja koskevan rikostutkinnan tai rikosprosessin kanssa päällekkäinen.

Tästä syystä 4 artiklaa ei tulisi soveltaa EKP:n valvontatehtävien hoitoon liittyviin hallinnollisiin seuraamuksiin.

⁽¹⁾ Ks. Baselin pankkivalvontakomitean pankkivalvonnan ydinperiaatteiden periaate 1 ja erityisesti keskeinen kriteeri 6(b) sekä periaate 11 ja erityisesti keskeinen kriteeri 7, Basel Committee on Banking Supervision Core Principles for Effective Banking Supervision, syyskuu 2012; molemmissa edellytetään että tehokkaassa pankkivalvontajärjestelmässä pankkien ja pankkiryhmittymien valvontaan osallistuvilla eri viranomaisilla on selkeät tehtävät ja tavoitteet, mukaan lukien valvojan toimivalta määrätä erilaisia seuraamuksia ja lisäksi valvojilla edellytetään olevan käytettävissään riittävä määrä valvontavälineitä korjaavien toimien aikaansaamiseksi oikea-aikaisesti, esim. pankeille määrättävät sakot. Saatavilla kansainvälisen järjestelypankin kotisivuilla www.bis.org

Suositus:**”NEUVOSTON ASETUS****Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia annetun asetuksen (EY) N:o 2532/98 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 132 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 34.3 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan komission lausunnon,

Noudattaen perussopimuksen 129 artiklan 4 kohdassa ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin 41 artiklassa vahvistettua menettelyä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2532/98⁽¹⁾ täsmennetään Euroopan keskuspankin ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän perussäännön (jäljempänä 'EKP:n perussäännön') 34.3 artiklan mukaisesti ne rajat ja ehdot, joita noudattaen EKP voi määrätä yrityksille sakkoja tai uhkasakkoja, jollei sen antamia asetuksia tai päätöksiä noudateta.
- (2) EKP on soveltanut Euroopan keskuspankin asetusta (EY) N:o 2532/98 seuraamusten määräämiseksi toimivaltansa eri aloilla; tällaisia aloja ovat erityisesti unionin rahapolitiikan toteuttaminen, maksujärjestelmien toiminta sekä tilastotietojen kerääminen.
- (3) Neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013⁽²⁾ EKP:lle annetaan toimivalta määrätä sen valvonnassa oleville luottolaitoksille a) hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, jos laitokset rikkovat unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säädösten mukaista vaatimusta ja b) seuraamuksia, jos laitokset rikkovat EKP:n asetusta tai päätöstä (jäljempänä yhdessä 'hallinnolliset seuraamukset').
- (4) Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 18 artiklan 7 kohdan mukaan EKP voi mainitussa asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi määrätä seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 2532/98 mukaisesti, jos EKP:n asetuksia ja päätöksiä rikotaan.
- (5) Asetus (EU) N:o 1024/2013 sisältää useita säännöksiä, jotka koskevat EKP:n valtuuksia määrätä valvonta-tehtävien hoitoon liittyviä hallinnollisia seuraamuksia. Tietyt asetuksen (EY) N:o 2532/98 säännökset ovat ristiriidassa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 kanssa. Tästä syystä on tarpeen yksilöidä asetuksen (EY) N:o 2532/98 säännökset, joita olisi muutettava EKP:lle asetuksen (EU) N:o 1024/2013 nojalla annettujen EKP:n valvontatehtävien hoitoon liittyvien seuraamusten määräämistä koskevan yhdenmukaisen järjestelmän vahvistamiseksi.
- (6) EKP:n olisi julkistettava unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säädösten rikkomisesta määrättäviä hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia koskevat päätöksensä ja EKP:n asetusten tai päätösten rikkomisesta määrättävät seuraamukset, valvonnan alalla ja muilla aloilla, paitsi jos julkistaminen olisi suhteellisuusperiaatteen vastaista, kun otetaan huomioon hallinnollisen rahoituksellisen seuraamuksen tai yritykselle määrätyn seuraamuksen vakavuusaste, tai se vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakautta.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2532/98, annettu 23 päivänä syyskuuta 1998, Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia (EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (7) Yhtä vakavia rikkomuksia olisi kohdeltava yhdenmukaisella tavalla; tästä syystä niiden sakkojen enimmäismäärä, joita EKP voi määrätä yrityksille EKP:n asetuksen tai päätöksen noudattamatta jättämisestä valvonnan alalla, ei saisi poiketa sakoista, jotka EKP voi määrätä yrityksille suoraan sovellettavan unionin lainsäädännön rikkomisesta. Näin ollen kaikkia valvontatehtävien hoitoon liittyviä EKP:n määräämiä sakkoja tulisi koskea samat ylärajat.
- (8) EKP:llä tulisi olla toimivalta määrätä uhkasakkoja yrityksille, jotta ne noudattaisivat EKP:n asetuksia ja päätöksiä valvonnan alalla tai jotta EKP:n asetusten ja päätösten jatkuva rikkominen lakkaa. Uhkasakon enimmäismäärän olisi vastattava valvonnan alalla sovellettavien sakkojen enimmäismäärää.
- (9) Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 25 artiklassa vahvistetaan eriyttämisperiaate, jonka mukaan EKP hoitaa sille asetuksella (EU) N:o 1024/2013 annetut tehtävät erillään rahapolitiikkaan liittyvistä tehtävistään ja muista tehtävistään. Eriyttämisperiaatteen vahvistamiseksi 26 artiklassa on perustettu valvontaelin, jonka tehtäviin kuuluu EKP:n neuvoston päätösten valmistelu valvonnan alalla. Lisäksi EKP:n neuvoston päätöksiin voi 24 artiklassa vahvistetuilla edellytyksillä hakea oikaisua oikaisulautakunnasta. Ottaen huomioon eriyttämisperiaate sekä valvontaelimen ja oikaisulautakunnan perustaminen, olisi tarpeen ottaa käyttöön kaksi erillistä menettelyä: a) jos EKP harkitsee valvontatehtävien hoitoon liittyvien seuraamusten määräämistä, EKP:n neuvosto tekee täydelliset tiedot sisältävän valvontaelimen päätösluonnoksen perusteella päätöksen, johon voi pyytää oikaisua oikaisulautakunnalta, ja b) jos EKP harkitsee muiden tehtävien kuin valvontatehtävien hoitoon liittyvien seuraamusten määräämistä, EKP:n johtokunta tekee päätöksen, johon voi pyytää oikaisua EKP:n neuvostolta.
- (10) Valvontatehtäviin liittyvien rikkomusten tutkinnan monimutkaisuuden vuoksi valtuuksiin määrätä EKP:n valvontatehtävien hoitoon liittyviä hallinnollisia seuraamuksia tulisi valvonnan alalla soveltaa pitempiä määräaikoja kuin mitä sovelletaan muiden tehtävien kuin valvontatehtävien hoitoon liittyviin EKP:n seuraamuksiin. Näiden aikarajojen lykkäämisestä ja katkaisemisesta olisi säänneltävä vastaavasti, ottaen huomioon myös mahdolliset päällekkäiset rikosoikeudelliset tutkinnat ja oikeudenkäyntimenettelyt sekä määräysten rikkomisesta johtuvat menettelyt samoihin tosiseikkoihin perustuen.
- (11) Asetus (EY) N:o 2532/98 olisi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan asetus (EY) N:o 2532/98 seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 6 alakohta seuraavasti:

”uhkasakolla’ rahasummaa, jonka yritys on velvollinen maksamaan jatketusta määräysten rikkomisesta joko rangaistuksena tai kyseessä olevien henkilöiden pakottamiseksi noudattamaan valvontaan liittyviä EKP:n asetuksia ja päätöksiä. Uhkasakko lasketaan kultakin päivältä, jona määräysten rikkomista on jatkettu, a) sen jälkeen kun päätös määräysten rikkomisen lopettamisesta koskevasta vaatimuksesta on 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti annettu tiedoksi yritykselle, tai b) tämän asetuksen 4 b artiklassa vahvistettua menettelyä noudattaen, jos jatkettu määräysten rikkominen kuuluu luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 (*) 18 artiklan 7 kohdan soveltamisalaan.

(*) EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.’

b) Korvataan 7 alakohta seuraavasti:

”seuraamuksilla’ sakkoja tai uhkasakkoja.’

2) Lisätään seuraava 1 a artikla 1 artiklan jälkeen:

’1 a artikla

Yleiset periaatteet ja soveltamisala

1. Jollei toisin nimenomaisesti säädetä, tätä asetusta sovelletaan seuraamuksiin, joita EKP määrää yrityksille EKP:n päätöksistä tai asetuksista johtuvien velvoitteiden noudattamatta jättämisestä.

2. Säännöt, joita EKP:n on sovellettava määrätessään valvontatehtäviensä hoidossa hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia suoraan sovellettavan unionin lainsäädännön rikkomisesta ja seuraamuksia EKP:n asetusten ja päätösten rikkomisesta (jäljempänä yhdessä ’hallinnolliset seuraamukset’) poikkeavat 2–4 artiklassa vahvistetuista säännöistä niiltä osin kuin 4 a – 4 c artiklassa säädetään.

3. EKP voi julkistaa minkä tahansa päätöksen, joka koskee valvonnan alalla tai muulla alalla tehtävää hallinnollisen rahoituksellisen seuraamuksen määräämistä yritykselle suoraan sovellettavan unionin lainsäädännön rikkomisesta tai seuraamuksen määräämistä EKP:n asetusten tai päätösten rikkomisesta, siihen katso-matta, onko päätöksestä valitettu. EKP julkaisee tällaisen päätöksen sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti, kansallisesta lainsäädännöstä ja sääntelystä ja – jos sovellettava unionin lainsäädäntö koostuu direktiiveistä – direktiivit täytäntöönpanevista kansallisesta lainsäädännöstä riippumatta.’

3) Korvataan 2 artiklan 4 kohta seuraavasti:

’4. Jos määräysten rikkomisessa on kyse veloitteen noudattamatta jättämisestä, seuraamuksen soveltaminen ei vapauta yritystä tästä veloitteesta, ellei 3 artiklan 4 kohdan tai 4 b artiklan mukaisesti tehdyssä päätöksessä nimenomaisesti toisin todeta.’

4) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

’Päätöksen siitä, aloitetaanko määräysten rikkomisesta johtuva menettely, tekee EKP omasta aloitteestaan tai sen jäsenvaltion kansallisen keskuspankin esityksestä, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut.’

b) Korvataan 10 kohta seuraavasti:

’Jos määräysten rikkominen liittyy yksinomaan EKPJ:lle tai EKP:lle perussopimuksessa ja EKPJ:n perussäännössä uskottuun tehtävään, määräysten rikkomisesta johtuva menettely voidaan aloittaa ainoastaan tämän asetuksen perusteella riippumatta siitä, säädetäänkö jossakin kansallisessa laissa tai asetuksessa erillisestä menettelystä. Jos määräysten rikkominen liittyy myös yhteen tai useampaan sellaiseen alaan, joka ei kuulu EKPJ:n tai EKP:n toimivaltaan, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen mahdollinen oikeus aloittaa tällaisiin EKPJ:n tai EKP:n toimivaltaan kuulumattomiin aloihin liittyviä erillisiä menettelyjä ei vaikuta oikeuteen aloittaa määräysten rikkomisesta johtuva menettely tämän asetuksen perusteella. Tämä säännös ei rajoita rikoslain eikä vakavaraisuusvalvontaa koskevaan toimivaltaan liittyvän kansallisen lainsäädännön soveltamista rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti.’

5) Lisätään 4 artiklan jälkeen seuraava 4 a – 4 c artikla:

’4 a artikla

EKP:n valvontatehtäviään hoitaessaan määräämien seuraamusten enimmäismääriä koskevat erityiset säännöt

1. Toisin kuin 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, niihin sakkoihin ja uhkasakkoihin, joita EKP voi määrätä valvontatehtäviään hoitaessaan hyväksymänsä päätöksen tai asetuksen rikkomisesta, sovelletaan seuraavia enimmäismääriä:

- a) Sakot: enintään kaksi kertaa niin suuret kuin rikkomisella saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää, tai enintään 10 prosenttia yrityksen vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta.
- b) Uhkasakot: Enintään 5 prosenttia keskimääräisestä päivittäisestä liikevaihdosta kultakin rikkomispäivältä. Uhkasakkoja voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajalta uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä vahvistetusta päivämäärästä lukien.

2. Sovelletaessa 1 kohtaa noudatetaan seuraavia määritelmiä: a) 'Vuotuisella liikevaihdolla' tarkoitetaan viimeisimpään saatavilla olevaan vuositilinpäätökseen perustuvaa oikeushenkilön vuotuista liikevaihtoa, sellaisena kuin se on määritelty asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä. Jos yritys on jonkin emoyrityksen tytäryritys, vuotuisella kokonaisliikevaihdolla tarkoitetaan vuotuista kokonaisliikevaihtoa, joka ilmenee EKP:n valvonnassa olevan ryhmittymän perimmäisen emoyrityksen viimeisimmästä saatavilla olevasta konsolidoidusta vuositilinpäätöksestä. b) 'Keskimääräisellä päivittäisellä liikevaihdolla' tarkoitetaan a alakohdassa määriteltyä vuosittaista liikevaihtoa jaettuna 365:llä.

4 b artikla

EKP:n valvontatehtäviään hoitaessaan määräämiä seuraamuksia koskevat erityiset menettelysäännöt

1. Poiketen 3 artiklan 1–8 kohdasta tämän artiklan sääntöjä sovelletaan EKP:n valvontatehtäviään hoitaessaan hyväksymien päätösten ja asetusten rikkomiseen.
2. Kun määräysten rikkomisesta johtuva menettely on saatettu loppuun EKP:n 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistamia sääntöjä noudattaen, valvontaelin esittää asetuksen (EU) N:o 1024/2013 26 artiklan 8 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti EKP:n neuvostolle seuraamuksen määräämistä kyseessä olevalle yritykselle koskevan valmiin päätösluonnoksen. Yrityksen väitetyistä määräysten rikkomisista järjestetään kuuleminen, ennen kuin valvontaelin esittää valmiin päätösluonnoksen EKP:n neuvostolle.
3. Yrityksellä on asetuksen (EU) N:o 1024/2013 24 artiklan mukaisesti oikeus pyytää oikaisulautakunnalta EKP:n neuvoston 2 kohdan mukaisesti tekemän päätöksen uudelleenkäsittelyä.

4 c artikla

EKP:n valvontatehtäviään hoitaessaan määräämiä hallinnollisia seuraamuksia koskevat erityiset määräajat

1. Poiketen 4 artiklasta oikeus päättää hallinnollisen seuraamuksen määräämisestä unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säädösten tai EKP:n valvontatehtäviään hoitaessaan hyväksymien päätösten tai asetusten rikkomisesta lakkaa viiden vuoden kuluttua määräysten rikkomisesta tai viiden vuoden kuluttua jatkettujen määräysten rikkomisen päättymisestä.
2. Mikä tahansa toimenpide, jonka EKP toteuttaa tutkiakseen määräysten rikkomista tai toteuttaakseen määräysten rikkomista koskevan menettelyn, katkaisee 1 kohdassa tarkoitetun vanhentumisajan. Vanhentumisaika keskeytyy päivämäärästä, jona toimenpiteestä ilmoitetaan asianomaiselle valvottavalle yhteisölle. Vanhentumisajan katkaiseminen merkitsee, että määräaika alkaa alusta. Määräaika ei kuitenkaan saa olla pidempi kuin kymmenen vuotta määräysten rikkomisesta tai jatkettujen määräysten rikkomisen päättymisestä.
3. Tätä kohtaa edeltävissä kohdissa tarkoitettua määräaikaa voidaan pidentää, a) jos EKP:n neuvoston päätös on uudelleentarkastelussa oikaisulautakunnassa tai muutoksenhakumenettelyssä Euroopan unionin tuomioistuimessa, tai jos b) rikosoikeudenkäynti on vireillä kyseistä yritystä vastaan samojen tosiseikkojen perusteella. Tällaisessa tapauksessa edeltävissä kohdissa tarkoitettuja määräaikoja pidennetään siihen asti kun oikaisulautakunta tai Euroopan unionin tuomioistuin on käsitellyt asian tai kunnes rikosoikeudenkäynti on saatettu päätökseen.

4. Mikä tahansa EKP:n toimi, jolla peritään maksu tai asetetaan kyseiselle hallinnolliselle seuraamukselle maksuajat tai -ehdot, keskeyttää täytäntöönpanoa koskevan vanhentumisajan. EKP:n oikeus panna täytäntöön hallinnollisia seuraamuksia koskeva päätös lakkaa viiden vuoden kuluttua päätöksen tekemisestä. Hallinnollisten seuraamusten täytäntöönpanoa koskeva vanhentumisaika keskeytyy

- a) kunnes määrätyn hallinnollisen seuraamuksen maksamiselle asetettu määräaika on kulunut umpeen;
- b) jos määrätyn hallinnollisen seuraamuksen maksua on lykätty EKP:n neuvoston tai Euroopan unionin tuomioistuimen päätöksellä.

2 artikla

Tämä suositus tulee voimaan [päiväys] 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.”

Tehty Frankfurt am Mainissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI
